

Lezingen: OT: Jesaja 25:6-9 & NT: Lukas 14:15-24

Thema: Het Evangelie is voor iedereen!

[intro]

De Anchoi-mensen in Noord-Uganda & Z-Soedan hebben dit spreekwoord: 'Een brullende leeuw vangt geen enkele prooi'. Daarmee bedoelen ze: praten alleen is niet genoeg. Je kunt wel brullen als leeuw, maar als je geen antilope kunt vangen, dan stel je als leeuw niet zoveel voor. Je moet ook wat *doen*, de daad bij het woord voegen. We zouden de gelijkenis van Jezus over het grote feestmaal met dit spreekwoord kunnen samenvatten: Als je eerst de uitnodiging voor het feest aanneemt, en vervolgens niet komt, dan doe je jezelf tekort. Dan gaat het feest aan je voorbij. Maar dit is niet het hele verhaal. Deze gelijkenis vertelt ons vooral dat het Evangelie voor iedereen is! Iedereen wordt uitgenodigd, niemand uitgesloten: Jood en niet-jood, rijk en arm, blank en zwart... En dat is dan ook het thema van deze preek. En we vragen ons dan ook af: wat betekent die boodschap voor ons als gemeente en voor mij persoonlijk? Want als dit Evangelie ook voor m'n niet-gelovige buurman is die ik eigenlijk amper ken, wat is dan *mijn* opdracht? En ook: als er broeders en zusters in Afrika zijn die óók naar het feestmaal gaan, hoe zijn wij dan met elkaar verbonden? Wat hebben we dan samen? Dit zijn zo een paar vragen die vanmorgen a.d. orde komen.

[gelijkenis]

We kijken eerst naar het verhaal dat Jezus vertelt. De Here Jezus is in het huis van een rijke Farizeeër, dat is iemand die anderen de joodse wet uitlegt. Er waren allemaal belangrijke mensen daar en ze praten over allerlei onderwerpen. Dan zegt iemand tegen Jezus: 'Gelukkig is degene die zal deelnemen aan de maaltijd in het KvG'. Wat hij eigenlijk zegt, is: het KvG is voor belangrijke mensen zoals wij. Wij zijn daar zeer zeker bij! En dan vertelt Jezus dit verhaal over die man die een groot feest organiseerde.

[KvG]

Maar voordat we wat beter naar de gelijkenis kijken, moeten we eerst meer weten over dat KvG. Wat bedoelt het NT daarmee? De joden in de tijd van Jezus dachten bij KvG vooral aan de Messias. Als hij komt, dan zal hij die vreselijke Romeinen uit Israël weggagen en dan zal Israël weer vrij zijn. Het koninkrijk van David wordt hersteld, dat is het KvG.

Maar als we kijken hoe Jezus spreekt over het KvG dan zien we dat dit Koninkrijk niet op één plek te vinden is (in Israël) en ook dat het niet via een militaire overwinning tot stand komt. Gods Koninkrijk is *daar* waar God koning is, waar mensen naar Hem luisteren en Hem gehoorzamen. Dus: overal waar mensen Jezus volgen en zijn wil doen, goed met elkaar omgaan, elkaar vergeven, elkaar dienen, *dáár* is het KvG.

Dat is nog niet zo eenvoudig te begrijpen. Een voorbeeld. Als je op school bent, dan houd je je aan de schoolregels (niet schreeuwen, niet pesten, niet uit je bank lopen). Dat doe je gewoon als je op school bent. Maar als je op schoolreisje gaat (en dus niet meer op het terrein van de school), dan nog moet je je aan de schoolregels houden! Want als jij je niet gedraagt, dan krijgt de school een slechte naam. Op de school van D&D in Kenia is dat nog duidelijker, want daar hebben ze een schooluniform. Ook als ze ergens heen gaan met de bus, dan dragen ze een schooluniform. Zo zien

anderen dat dit leerlingen van St. Andrew's School zijn en dat zien ze ook aan hun goede gedrag (dat is de bedoeling i.i.g.).

In Jezus kwam het KvG naar ons toe. Wij die Hem navolgen, vertegenwoordigen nu dat Koninkrijk. Als we doen zoals Hij deed, dan wordt dat KvG zichtbaar in ons, overal waar we zijn.

Wie hoort er nu bij dat KvG? Dat is de vraag die Jezus beantwoordt met deze gelijkenis. Is het alleen voor mensen die belangrijk en serieus-gelovig zijn? Iemand organiseerde een groot feest met eten en muziek. Hij nodigde belangrijke mensen uit. Het was toen gebruikelijk dat je eerst een uitnodiging kreeg en daar reageerde je dan op of je wel of niet kwam. Daarna kreeg je nog een herinnering. Iedereen heeft de uitnodiging aanvaard en de gastheer heeft z'n best gedaan. Als dit feest in Z-Sudan was, dan was er vooral veel vlees: geit, rundvlees, kip en vis. Het kan niet op & het ruikt heerlijk. Dan laat de gastheer de genodigden halen: alles is klaar, dit is het moment! Maar dan stromen de afzeggingen binnen. Je verwacht dat de genodigden hele goede redenen hebben om zo'n geweldig feest te laten schieten:

- Nr. 1: net een akker gekocht, moet ik gaan bekijken
- Nr. 2: vijf span ossen (laat zien dat het een rijk mens was!), moet ze even uitproberen
- Nr. 3: Heel vervelend, net getrouwd, kan echt niet komen!

Weet niet hoe u erover denkt, maar dit zijn zulke slappe excuses. Konden ze niets beters verzinnen? Die akker en die ossen kun je later bekijken en kun je je vrouw niet meenemen naar het feest? Ik denk dat leraren weten wat het is om van die slappe excuses aan te horen, want leerlingen gebruiken die ook nog weleens als ze te laat op school komen. In de top-10 van te-laatredeenen zit bv. "Onze hond had m'n wekker doorgeslikt" en vooral deze: "Ik lag thuis te slapen, maar ik *droomde* dat ik op school was".

Geen sterk verhaal. En dat is juist wat Jezus wil zeggen: alle redenen om niet naar Gods grote feestmaal te komen zijn *lame*, voldoen niet. Wij doen hetzelfde: Later ga ik serieus geloven, nu ben ik te jong, te oud, te rijk, te arm, te druk, niet goed genoeg....

De gastheer is boos als hij al die excuses hoort. Hoe zou jij je voelen als je heel veel lui had uitgenodigd voor je verjaardagsfeestje en niemand kwam? De gastheer geeft dan opdracht om de armen, blinden en verlamden uit te nodigen voor het feest. De rijke en belangrijke mensen worden *vervangen* door de armen en de gehandicapten. Een farizeeër zou hen *never* uitnodigen voor een feest, want zij hoorden niet bij het establishment, bij de mensen die er toe doen. Maar Jezus zegt dat de armen en gehandicapten ook deel uitmaken van het KvG. En dat is nog niet alles, want nog steeds is er plek. De gastheer wil dat zijn huis vol is. Het feest kan niet beginnen als het huis niet vol is.

Het is duidelijk dat de Here God de Gastheer is in dit verhaal. Zijn Koninkrijk is als een feestmaal: mensen zijn blij en vrolijk en eten samen van alle het goede dat er is. Laat dat even op je inwerken: het koninkrijk als een een feestelijke maaltijd. Het wordt niet vergeleken met een verplichte bijeenkomst waarin saaie vergaderpunten worden besproken, maar met een feest! Toch zijn er mensen die niet willen komen: vooral de rijken en religieuze toplaag. Ze hebben betere dingen te doen. In hun plaats komen mensen die niet *zo in the picture* staan: armen, gehandicapten en niet-joden, heidenen. Zij willen wel komen.

Jezus eindigt dit verhaal met een waarschuwing: het kan té laat zijn om het feest binnen te komen. Nu is het moment, zorg dat je erbij bent en niet voor een dichte deur staat!

Degenen die naar dit verhaal van Jezus luisterden (rond de tafel) voelen zich nu heel ongemakkelijk en ze zijn ook boos. Als Jezus een gelijkenis vertelt, dan *moet* iemand zich aangesproken voelen. De rijke en religieuze gasten in het huis weten: Hij heeft het over ons! Wij zijn degenen die niet naar het feest kwamen en in onze plaats gingen de armen en gehandicapten. Hoe bestaat het! Wat een verhaal! Wat denkt die Jezus wel niet!?

En wij? Want vanmorgen kijkt Jezus de kring rond en Hij vraagt: wat doe jij met dit verhaal? We moeten daar voor onszelf een antwoord op geven, want het Evangelie is heel persoonlijk en komt dicht op onze huid. We hebben allemaal een uitnodiging gekregen voor dit feestmaal. Sommigen van ons nog maar kort geleden, anderen hebben de uitnodiging al heel lang in huis. Maar misschien ben je nooit naar het feest gegaan. Je *weet* wel van alles over het geloof in God, maar je hebt nooit geproefd wat het is om helemaal van Jezus te houden. Die blijdschap van de vergeving in Christus ken je niet. Dan is het nu de tijd om te gaan, de deur van de feestzaal staat nog open. "Ja, maar als je eens wist wat ik..." Gewoon gaan, de Gastheer ziet naar je uit.

Dat is de persoonlijke kant van het verhaal, maar er is ook een groter verhaal, het verhaal van het KvG. Wij maken het evangelie soms te klein: alsof het alleen maar over onszelf gaat. Maar die persoonlijke kant van het Evangelie past in het grote verhaal van Gods plan voor deze wereld. Die twee horen bij elkaar. Wij zijn soms alleen maar met de uitnodiging bezig en we vergeten dat er een feest is!

Ik wil nog wat meer zeggen over dat grote feestmaal, dat KvG en wat dat voor ons betekent. 3 punten.

1. Het KvG is voor iedereen

Geslacht, sociale status, huidskleur zijn voor ons vaak belangrijke zaken, maar in het KvG maken ze geen scheiding tussen mensen. Rijk, arm, blank, zwart of groen, hetero of homo, met of zonder vwo-diploma... door het geloof in Christus horen we er allemaal bij. Lukas 13: "En daar zullen er komen van oost en west, van noord en zuid, en zij zullen aan tafel gaan in het Koninkrijk van God". Het gaat er dan niet om dat we die diversiteit alleen maar accepteren (dat gebeurt in de wereld), maar christenen vieren de eenheid in Christus. De kerk van Christus wereldwijd is een veelkleurige kerk en dat is juist iets moois want daarin zien we de veelkleurige wijsheid van God. De kerk in onze tijd is multicultureler dan ooit te voren. Was 100 jaar geleden de typische christen nog een Europese blanke man uit de middenklasse in een traditionele kerk, nu is dat een arme Afrikaanse vrouw die naar een pinkstergemeente gaat. Er zijn nu meer Anglicanen in Nigeria dan in de UK en er zijn al meer dan 5000 Nigeriaanse z-werkers die buiten Nigeria werken. Hoe gaan we om met die nieuwe werkelijkheid? Ik hoop dat we bereid zijn om van elkaar te leren. Ik geef les aan een predikantenopleiding in Z-Sudan. Maar ik ben daar ook leerling. Als mijn studenten vertellen over hun ervaringen in het vluchtelingenkamp, als ik zie hoe enorm gastvrij ze zijn, ondanks dat ze weinig hebben, dan heb ik weinig te zeggen. Ze houden mij ook de spiegel voor met hun rotsvaste vertrouwen op God en ik merk hoezeer ik ben beïnvloed door het seculiere denken. Zijn wij bereid om ook te ontvangen in de wereldkerk of denken we dat wij alleen maar geroepen zijn om te geven? We geven veel: kennis, geld en goederen. Maar durven we ook onze verlegenheid over de teruggang van de kerk in ons werelddeel met br/z in het Zuiden te delen? Kunnen we christenen in

Mexico, Z-Sudan en Azië vragen om met ons mee te denken en voor ons te bidden? Ik hoop echt dat we daar een weg in vinden, want we zijn aan elkaar gegeven in het KvG.

2. We nodigen anderen uit voor het feest

Toen de Here Jezus naar de Vader ging, gaf Hij zijn leerlingen de opdracht om Zijn missie voort te zetten en meer discipelen te maken. Als je zelf een feestganger bent, dan wil je ook buitenstaanders uitnodigen om naar het feest te komen. En dat is onze missie als gemeente. Laten we dat woord 'uitnodigen' vasthouden (niet opdracht): we nodigen anderen uit om ook die geweldige vergeving in Christus te ervaren en deel uit te maken van het Koninkrijk.

Hier moet ik ook iets zeggen over de relatie tussen kerk en koninkrijk. Die twee vallen niet samen. Het koninkrijk is groter dan de kerk en ons doel is niet de kerk, maar het KvG. De kerk verdwijnt als Jezus terugkomt, maar het Koninkrijk blijft. Onze taak als gemeente is te getuigen van het Koninkrijk. Hoe doen we dat? Iemand zei: Als christenen geven we anderen een *preview* (voorvertoning) van hoe het KvG werkt. Als je de voorvertoning van een film goed vindt, dan wil je de hele film zien. Als wij als christenen omkijken naar mensen met problemen, elkaar vergeven, vrede-stichters zijn en eerlijk in het leven staan, dan willen anderen de hele film van Gods Koninkrijk zien!

Daarbij gaat het om woord en daad, spreken en doen. Want dat was de bediening van Jezus en de apostelen: verkondiging en genezing. Die zijn in Gods koninkrijk niet van elkaar te scheiden. Ouderling en diaken zijn even belangrijk, VBK niet meer dan de sportweek, open maaltijd even belangrijk als alpha-cursus. En er is ook geen onderscheid tussen zondag en de rest van de week. Christen-zijn is 24x7, thuis en op je werk, op kantoor en in gezin.

3. We zien uit naar de komst van Gods Koninkrijk op aarde

Maar de hele film is nog niet klaar. Daar wachten we nog op. Het feestmaal is al wel begonnen. Met de komst van Jezus brak het KvG door. Nu al ervaren we de vreugde van Gods vergeving, maar die blijdschap heeft een zwart randje. Want er is ook zonde, verdriet, rouw en gebrokenheid in ons leven. En daarom zien we uit naar de komst van Gods Koninkrijk in volheid op deze aarde. Het is een misverstand te denken dat ons einddoel de hemel is waar we dan als een geest zouden voortleven. De hemel is de wachtkamer. Ons doel is dat we met een vernieuwd lichaam God en het Lam grootmaken op een vernieuwde aarde. Het was Gods plan om de goede schepping die door de zonde verknoeid was, te herstellen. Daarom bidden we met het Onze Vader: 'Uw koninkrijk kome. Uw wil geschiede, op aarde, zoals [dat nu al] in de hemel [het geval is]'. Openbaring zegt: Gods woonplaats is onder de mensen.

Daarom heeft het zin we hier en nu doen in de Naam van Jezus. Op een of andere manier wordt dat gebruikt voor de vernieuwing van Gods wereld. Daarom vertellen christenen over Jezus, bestrijden ze armoede en zetten ze zich in voor het milieu. In meer liberale kringen werd in het verleden gezegd dat wij het KvG bouwen. Dat is niet zo. Het is Gods werk, maar wij mogen bouwstenen aandragen. Alles wat we in de naam van Jezus doen, draagt bij aan Gods Koninkrijk.

We verlangen niet alleen maar naar de volheid van het Koninkrijk omdat daar geen tranen en pijn meer zal zijn, maar ook omdat het geweldig is om samen met br/z uit alle landen, volken en talen God en het Lam te prijzen.

Elke donderdag vieren we op de school in Z-Sudan avondmaal (communion). Voor mij is dat een preview van het feestmaal in Gods Koninkrijk. We horen de instellingswoorden en zingen liederen begeleid door de drum. 'Komt, want alle dingen zijn nu gereed'. Dan wassen we onze handen, alsof we een hele maaltijd gaan eten, en dan gaan we naar voren. Blank en zwart, arm en rijk, analfabeet en hoogopgeleid, samen ontvangen we een stukje biscuit in wijn gedoopt. We proeven de genade van Christus en we vieren dat we één zijn in Zijn naam.

Hoe zal de hele film zijn? We weten het niet. CS Lewis verwoordt dit prachtig aan het eind van de Narnia-verhalen. Ik sluit daarmee af:

"En terwijl Aslan sprak, zag Hij er in hun ogen niet langer uit als een leeuw. De dingen die daarna begonnen te gebeuren, waren zo indrukwekkend en prachtig dat ik ze niet op kan schrijven. Voor ons is dit het einde van de kronieken van Narnia. Maar voor hen was het nog maar het begin van het echte verhaal. Hun hele leven in deze wereld en al hun avonturen in Narnia waren niet meer dan de omslag en de titelpagina geweest. Nu begonnen ze eindelijk aan Hoofdstuk Eén van het Grote Verhaal dat niemand op aarde nog gelezen heeft, dat voor eeuwig door blijft gaan en waarin ieder hoofdstuk nog mooier is dan het vorige."